பிரஜாநுகூலன்

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.

பருவம் I. } திரிசிரபுரம் 1904 ௵ ஜூன் ௴. } இலக்கம் 3.

வட்டி.

இந்த ஆளின் உருவம் மிகச்சிறியதாயும் மூன்று எழுத்துக்குள் அடங்கினதாயுமிருந்தபோதிலும் மூவுலகத்தையும் முழுப்பூசைபோடவந்த மூதேவிபண்டார சாமியார். உலகமே இவன் அதிகாரத்திற்கு உள்பட்டு இருக்கின்றது. உலகமே இவனைக்கண்டு உடல்நடுங்கும். இவனுக்கு தர்மசிந்தைபே கிடையாது. சுயலாபத்தின்பேரில் சதாதிருஷ்டி. பிறர் கஷ்டம் இவனுக்குத்தெரியாது. தெரிந்தாலும் அதைக்கவனியான். இவனுக்குசிநேகர், உற்றார், உறவினர், ஒருவருமில்லை. ஒரு மாதாவின் கெற்பத்தில் உற்பவித்து ஜெனித்தபிண்டமல்ல. ஆதலால் உலகபாசபந்தங்கள் இவனுக்குக்கிடையாது. இவன் சன்னியாசி. விவாகம்கிடையாது. சந்தானமுமில்லை. அப்படியிருந்தும் உலகமெங்கும் இராப்பகலென்ற பேதமின்றி சார்வதாகாலமும் வீடுவீடாய் நுழைந்து கொள்ளையடிக்கும் கொடும்பாவி. இவன் கொடுந்தவம்புரிந்து மரணம்இல்லாமல் சிரஞ்சீவிவரம்பெற்றிருக்கிறான். இவனுக்குஇரவும் பகலும் ஒரு விநாடி நேரமாவது தூக்கம்பிடிக்கிறதில்லை. இவனுக்கு சதா ஏக்கம் பணத்தின் பேரில் இருக்கும். உலகத்தில் நீரிலும் நிலத்திலும் இவன்கால் அடிபடாத இடம் இல்லை. இவன் சம்பத்து குபேரனுக்கு மேற்பட்டது. அஷ்டதிக்கு விஜயம் செய்திருக்கிறான். எங்கே சென்றாலும் இவனுக்கே ஜெயம். தன் கை மேலாக இருந்துக்கொண்டு உலகத்தையே தனக்கு அடிமையாக்கிக்கொண்டான். இவனால் கெட்டகுடிகள் கோடானுகோடி. இவன் பெயரைக்கேட்டாலே சகல மண்டலாதிபதிகளும் மனம் நடுங்குவார்கள். இந்த கொடும்பாவியின் கொட்டத்தை அடக்கவேண்டுமென்று பூமண்டலத்திலுள்ள சக்கிரவர்த்திகள், இராஜாக்கள், பிரபுக்கள், வர்த்தகர், ஜெமீன்தார்கள், மிராசுதார்கள், ஏழைக்குடிகள், சகல தொழிலாளிகள், ஆகிய எல்லோரும் ஒன்றுகூடி இவனுடைய கெர்வத்தைச் சற்று பங்கப்படுத்தி இவன் கொடுமையை கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் குலைக்க வகைதேட பெரும் பிரயத்தினங்கள் செய்து போர்ச்சேனைகளை அணிவகுத்து சீக்கிரம்படையெழு

ச்சிக்கு த்ரிதமான முயற்சிகள் செய்துவருகிறார்கள். இது தகுதியானஉபகாரணம். நலமும், ஆவசியகரமுமானஉபாயங்களை உலகசாதனத்தை யுத்தேசித்து ஒரு ஏற்பாடு செய்வது அவசியகரம். சுவார்த்தம்அல்லாது லோகார்த்தமாயும் தன்னயமல்லாது ஊர்நயத்தைக்கருதியதாயும், ஒருவருக்கேனும் விரோதமின்றி சகலருக்கும் ஹிதமாயும் இனியதாயும் மனோகரமாயும் இருப்பதினால் சகலரும் விரும்பக்கூடிய உரிமையான விஷயமாய் இருக்கிறதென்று நாம் சொல்லவும் வேண்டுமோ! வட்டிப்போர்ச்சேனை என்ற விருதுக்கொடியுடன் புறப்பட்டு இந்தியா இராஜப்பிரதிநிதியவர்கள் திவ்ய சமுகத்தை நாடிச்செல்லுவோம். நம்முடைய படை வகுப்பில் சகல ஜாதிமத சகல மகாஜனங்களும் சேரவாருங்கள் என்று "தாம்தாம்" "தீம்தீம்" என பேரிகை வாத்தியம் முழங்குகின்றோம்.

உலகமே வட்டியினால் முழுகிப்போயிருக்கிறது. 'தனக்கு மிஞ்சிதானதர்மம்' என்று சொல்லுவதினால் நமது இந்தியாதேசத்தைக்குறித்தவட்டில் தற்காலம் அதிஅவசியகரமான விதிவிலக்குகளை இந்தவட்டிவிஷயமாய் எடுத்துக்காட்டவேண்டியது நமது கடமை. சாதாரண வட்டி என்பதே கடினமானபதம். அதினிலும் கொடிது வட்டிக்குவட்டி. வட்டியில் தருமவட்டி அநியாயவட்டி, என்று இருவகைப்படும். நூறு ரூபாய் வரையில் ஒருவட்டி, நூற்றுக்குமேல் ஆயிரம் வரையில் முக்கால் வட்டி, ஆயிரத்திற்குமேல் தொகைக்குத்தக்கபடி அணா எட்டுக்குக்குறையாமல் வட்டிவாங்குவது தர்மவட்டி என்போர் சிலர். வட்டியின் கொடுமையை உத்தேசித்துக் குறைந்தவட்டிக்குக்கொடுக்கும் புண்ணியவான்களும் உண்டு. நூற்றுக்குஐந்துவட்டியும் ரூபாய்க்கு ஒரு அணா வட்டியும்வாங்கும் கொடும்பாவிகள் சிலர்உண்டு. இதுவே அநியாயவட்டிகள். அவசரம் ஆபத்துகாலங்களில் அதிக வட்டியை யோசியாமல் அநேகர் வாங்கி அவஸ்தைக்கும் அதோகதிக்கும் ஆளாகின்றார்கள். அந்தோ!! இவர்கள் நிலைமைமிகவும் பரிதாபகரமானது. "வட்டியாசை முதலைக்கெடுத்தது" என்பதுபோல் இஞ்சிதின்ற குரங்கினத்தைச்சேர்ந்த இளிச்சவாயன்களும் உண்டு. வட்டி நிபந்தனைகளில், கெடுமாறின வட்டி என்பது ஒரு பெரிய ராக்ஷதன். சற்றேனும் மனமிரக்கமின்றி சுருக்குச்சேலையைப்போட்டு கழுத்தை நெரிப்பதும் உண்டு. கடன் வாங்கும்போது கெடுவுக்குள் செலுத்திவிட பெரும் பிரயத்தினங்கள் செய்து முடியாமல் அநியாய நிபந்தனை வட்டிக்கு ஆளாகின்றான். "எலிக்குத்திண்டாட்டம் பூனைக்குக்கொண்டாட்டம்." பணம் கொடுக்கும்போதே, கெடுவு தப்பிப்போகவேணும், அநியாயவட்டிவாங்கி அள்ளிக்கொட்டிக்கொள்ளவேணும், நமது வயிறு சப்பையிடவேணும், என்று தொல்லுலகிலுள்ள தெய்வங்களை தொழுதவண்ணமாய் பணங்கொடுத்தவனிருப்பான். கெடுவு நிபந்தனைகளின் கொடுமைகளை எடுத்துரைக்க எம்மொருநாவால் முடியா. கடன் இருவகையதாகும். ஈடு, அல்லது பந்தனம், வெண்கடன், என்று சொல்லப்படும். ஒரு வெண்டலைக்கடன்காரன் குறித்த கெடுவில் கொடுக்கத்தவறினால் தன் சதையில் ஒருபவுன் கொடுப்பதாய் பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்தான். தெய்வச்செயலாய் பல அசந்தர்ப்பங்கள் நேரிட்டதுடன், பலவித கஷ்டநஷ்டங்களுக்கு ஆளாகி கெடுவுகடந்த சொற்பதினத்திற்குள் வட்டியும்முதலும் சேர்த்து முடிப்புக் கட்டிக்கொண்டுபணம் கொடுத்த வர்த்தகனிடம் சென்று பழயகாலத்து பத்திரவாகத்தின்படி கைகட்டி வாய்பொத்தி மறுவார்த்தை பேசாமல் எதிர்த்தொன்றும் சொல்லாமல் பணமுடிப்பை வர்த்தகன் முன்வைத்து வணங்கிநின்றான். வர்த்தகனோ "வல்லடிவழக்கைச்சொல்லடிமாமி" என்று ஏழையை வாதுக்க

பிரஜானுகூலன்.

REGISTERED 7 JUN 1904 MADRAS

ழைத்து கொஞ்சமேனும் இரக்கமின்றி உன் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போ, உன் நிபந்தனைகளின்படி ஒரு பவுண் நிறையுள்ள உன் சதையை அறுத்துக்கொடு என்று நிர்பந்தஞ்செய்தான். ஏழையின்மீது கடினசித்தம் வையாதீர் என்று கண்களினின்று தாரைதாரையாய் தண்ணீர் வடிய உடல் பதர ஆவிசோரக்கதறியும் கேளாமல் நியாயாதிபதியிடம் வர்த்தகன் சென்று வழக்கிட்டான். நியாயாதிபதி வாதியின் கடின சித்தத்தையும் பிரதிவாதியின் யோக்கியதையையும் நிலைமையையும்யோசித்து பத்திரத்தின்நிபந்தனையின்படி அசல் வட்டிக்கு வாதி அருகனல்ல, பிரதிவாதியின் திரேகத்திலிருந்து ஒரு பவுன் நிறையுள்ள சதையை வாதியானவன் தானே தன்னுடைய கத்தியினால் அறுத்து எடுத்துக்கொள்ளக்கடவன்; அப்படி எடுப்பதில் ஒரு பவுன் அளவுக்கு மேற்படுமாகின் வாதி தன் திரேகத்திலிருந்து ஒன்றுக்கு பதின்மடங்கு சதையைத்தானே வாதி அறுத்து பிரதிவாதிக்குக்கொடுக்கக்கடவன், என்று தீர்ப்பளித்தார். அளவின்பிரகாரம் அறுத்தெடுக்க வர்த்தகன் கசாப்பு வேலையில் கைதேர்ந்தவனல்லவாகலான் வட்டிமுதலை இழந்து வந்த வழியே தன் வீடுபோய்ச்சேர்ந்தான். நிபந்தனை வட்டியை மாற்ற கோர்ட்டாருக்கும் அதிகாரமில்லை, வியாஜ்ஜியத்திற்குப் பிந்திய வட்டியைக்கொடுக்க, குறைக்க, பூராவுக்குத்தள்ள, அதிகாரமுண்டு. நூறு ரூபாய்க்கொடுத்து அதற்கு அநியாய வட்டிபோட்டு நானூறு ரூபாய் வட்டியாக்கி அசல் வட்டி கூடுதல் ஐந்நூறு ஆக்கி அதை வசூல் செய்வதுமுண்டு. இப்பேர்ப்பட்ட அக்கிரமங்களுக்கு இனிமீது இடங்கொடாமல் எவ்வித காரணத்தைக்கொண்டும் அசல்நூறு ரூபாய்க்கு வட்டிரூபா நூற்றுக்கு அதிகப்படக்கூடாதென்று கண்டிப்பான உத்திரவை ஐகோர்ட்டார் அல்லது கவர்ண்மெண்டார் ஏற்படுத்தவேண்டியது மிகவும் அவசியகரமாயிருக்கிறது.

நகை அடையில் நடக்கும் மோசங்கள் நானாவிதம். நகை மதிப்பு ஒன்றுக்கு முக்கால். கொடுக்கும் கடன் மதிப்பில் பாதி துகை. கொடுத்த கடன் கெடுவில் செலுத்தத்தவறினால் "பண்டமரிது பணமரிது." இந்த மோசடிலேவாதேவிக்கு ஓர்வித மோக்ஷம் அருளவேண்டியது முக்கியமானதாய் இருப்பதால் ஐகோர்ட்டாரும் கவர்ண்மெண்டாரும் முன்னின்று கலந்து பேசி விதிவிலக்குகளை ஏற்படுத்துதல் உசிதம்.

வட்டி நாணய ரூபமாயும் தானிய ரூபமாயுமிருக்கின்றன. தானிய வட்டி விஷயத்திலும் சில சீர்திருத்தங்கள் செய்வது அவசியம். ஆயிரரூபாய் நிலத்தின்பேரில் நூறு ரூபாய்க்கடன்வாங்கி கெடுவில் செலுத்தத்தவறினால் "அவன் தந்துவிட்டான் நான் வந்துவிட்டேன்" என்றபடி வாதி கோர்ட்டுக்குப்போய்வழக்கிட்டு அடைவுநிலத்தை ஐம்பதுரூபாய்க்குத் தன்பேருக்கு ஏலமெடுத்துக்கொண்டு பாக்கித்தொகைக்கு பிரதிவாதியின் ஜங்கம சொத்தின்பேரிலும் அவன் சரீரத்தின்பேரிலும் நிறைவேற்றுகிறான். இதுவிஷயத்தில் பிரதிவாதிக்கு அனுகூலமாய் அவன் வாதிக்கு எந்தக்காலத்தில் கோர்ட்டுத்தீர்ப்பின் தொகையை பின் வட்டியுடன் செலுத்துகிறானோ அந்தக்காலத்தில் வாதி நிலத்தை பிரதிவாதிக்கு விட்டுவிடவேணுமென்று விதி ஏற்படுத்துதல் உசிதமாயிருக்கிறது.

கடன் வாங்காதவர்கள் உலகத்தில் வெகு சொற்பமே. உள்ளவனாகிய பணக்காறனும் இல்லாதவனாகிய ஏழையும் கடன் வாங்குகிறார்கள். பணக்காறன் கடனைச்செலுத்துவது கஷ்டமல்ல. பாரிவர்த்தகர்கள் ஏராளமா

ன தொகைகளைக்கடன்வாங்கி வியாபாரம்செய்து கெடுவு தேதி குறிப்பு புஸ்தகம் ஒன்று தயார்செய்து அதில்கண்டபடி கெடுவுதப்பாமல் பணத்தைச்செலுத்திவிடுகிறார்கள். ஏழை கடன் வாங்கினால் குறித்த கெடுவில் செலுத்துவது பிரயாசையே. பணக்காரனுக்குச்சொற்பவட்டிக்குப்பணம் கிடைக்கும். ஏழையோ அதிக வட்டி கொடுத்தே பணம் வாங்கவேண்டும். கடனிலும் கொடிதான கஷ்டம் உலகில் வேறொன்றுமில்லை. கடனே சனியின் அவதாரம். கடன் வாங்கின தக்ஷணம் கஷ்டத்திற்கும் வியாகூலத்திற்கும் காரணமாய்விடுகிறான். சொந்த முதல் இல்லாத வியாபாரி கடன்வாங்கி சரக்கு ரூபமாய் பிறருக்குக்கடன் கொடுத்து நாணயமாய் செலுத்தினவர்கள்போக மற்றத் தப்பிலிகளால் நஷ்டத்திற்த ஆளாகி வாங்கினகடனைச்செலுத்தவகையின்றி வருத்தப்படுகிறான். குடும்ப விவாகங்களுக்கும், வரவுக்கு மிஞ்சின குடும்ப சிலவிற்கும், காலமழையின்றி நட்டுப்பாழுக்கும், அதிக மழையினால் வெள்ளச்சேதத்திற்கும், சாவிபயிருக்கு வஜாசெய்யாத கடினசித்த 'ரிவன்யூ இலாக்கா' உத்தியோகஸ்தர்களுடைய ஹிம்சைகளுக்கும், பயிறுகள் கதிர்விடாமல் தொண்டைக்குழியில் இருக்கும்போதே சர்க்கார் வாயிதா பணங்களை முன்னாடி கட்டவேண்டிய பெரும் ஆபத்திற்கும், கடன் வாங்குவது அவசியமாயிருக்கிறது. தர்ம வட்டிக்குக்கொடுப்பாரில்லை. "பணம்கண்டதேவடியாள் பாயில்படுக்காள்." தின்றுருசிகண்டவன் அந்தபதார்த்தத்தையே மறுபடியும் விரும்புவான். சமயம் பார்த்து ஊரார் சொத்தை பறிக்கப்பார்ப்பது பாவிகளின் பிறவிக்குணம். ஆகச்சே அநியாய அதிக வட்டிகொடுத்தே பணம் வாங்கவேணும்.

கம்பேனியாருடைய இராஜரீகத்திற்கு உள்பட்டிருந்தசிப்பந்திகள்சகல இலாகாக்களிலும் இருந்ததற்கு இப்போதிருக்கும்சிப்பந்திகள்சற்றேறக்குறைய பாதிக்கு மேற்பட்டிருக்கலாம். எங்கே பார்த்தாலும் சொற்ப ஏழை சிப்பந்திகளை குறைப்பதே ஒரு வேடிக்கையான வாடிக்கையாயிருக்கின்றது. ரூபாய் ஒன்றுக்கு அரிசிபடி 30, பருப்பு படி 25, உப்புபடி 20, நெய்சேர் 15 இப்படியே சகல பதார்த்தங்களும் சரசமான விலைக்குக்கிடைத்து விறகுமுதலியதுகள் சொற்பகிரயத்திற்த வாங்கி காலக்ஷேபம் செய்துவந்த நாளில், சேவகனுக்கு சம்பளம் 6, 7, 8, ரூபாய். இப்போதிருக்கும் விலைவாசிகளுக்கு இந்த சொற்ப சம்பளம் போதாதே! ஏழை என்ன செய்வான்? "கடன்வாங்கியும் பட்டினி கல்யாணம் செய்தும் சன்னியாசம்" என்பதுபோல் சேவகம் செய்தும் அறைவயிற்றுக்கஞ்சிக்கு ஆதாரமில்லாமல் பெரியோர்களால் சம்பாதித்த வீடுவாசல் நிலபலம் இதுகளையெல்லாம் தோற்று வட்டிக்குகடன்வாங்கி வயிறுவளர்த்து "எங்கள் வீட்டு ஆண்படையானுக்கு அரண்மனையில்சேவகம்" என்ற பேரைமட்டும் வைத்துக்கொண்டு பகல் வேசம்போடும் இராப்பட்டினிக்காரர்களாய் அநேகர் காலம் கழித்துவருவது சகலரும் அறிந்த விஷயமே. பிழைக்கும் வகையெங்கே? கைத்தொழில் என்ன இருக்கிறது? இரண்டெழுத்து வாசித்து உத்தியோகம் செய்யலாமென்றால் பள்ளிக்கூட சம்பளங்கள் ஒன்றுக்குப்பத்தாக இருக்கின்றதே! கூலிவேலைகூட கிடைப்பது அரிதாயிருக்கிறது! கடன் வாங்காமல் எப்படிக்காலங்கழிப்பது? பாரம்பரியமாய் பெரியகுடும்பத்தைச்சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் அந்தரங்கத்தை வெளியிடாமலும், தங்கள் கௌரதையைக்காப்பாற்றிக்கொண்டு தங்களை அண்டினபேரை ஆதரித்துக்கொண்டும் அது விஷயமாய் பலவித கடன்தொந்திரவுகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். முகதாக்ஷண்ணியத்திற்கு "கைம்பெண்கர்ப்பவதியான" கதைபோல் மேல் ஒப்பம் வைத்து கடன்வாங்கிக்கொடுத்துக்கெட்ட குடும்பங்கள் அனந்தானந்தம்.

ரிவன்யூ, மாஜிஸ்டிரேட், சிவில் சோர்ட், போலீஸ் கோர்ட், ரிஜிஸ்டர் ஆபீசு, முனிசிபல், லோகல்பண்ட், முதலியசகலவித சர்க்கார் இலாகா சிலவுகள் அபரிமிதமாகி அநேக ஏழைக்குடும்பங்கள் க்ஷீண திசைக்கு வந்துவிட்டது. மேலேகண்ட சகல இலாகா சிலவுகளுக்கும் அநியாயவட்டிகொடுத்துப்பணம்வாங்கவேண்டியிருக்கிறது.

துன்மார்க்க சூது குடி வேசியாசை இதுகளால் சொத்தை விரயம் செய்கிறவன் அநியாயவட்டிக்கும் நூற்றுக்கு 25 வீதம் டிஸ்கவுண்டு கொடுத்தும், நூறு ரூபாய்பெற்றுக்கொண்டு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்து "ஆத்திரத்திற்கு அவுசாரிபோனாள் கோத்திரத்திற்குக்குறைவில்லை," "வெட்கம்கெட்டாலும் கெடுதுவயறு தொப்பையிட்டாற்போதும்" என்றபடி அக்கிரமத்தால் நாசமடைகின்றார்கள். இவ்வித பொய்ப்பத்திரங்கள் அநியாய வட்டிகளை அடியோடுவேரூன்றாமல் அடிப்பதற்குக்கவர்ண்மெண்டார் தக்கவிதிகளை ஏற்படுத்தல்கடன்.

கடன் என்னும் சிங்கம் யானையைப்போன்ற வலிவுள்ள மனிதனுடைய மூளையை உறிஞ்சிவிடும். திரேகத்தை துர்ப்பலமாக்கி புத்தியை மழுங்கச்செய்து அகாலமரணத்திற்கு ஆளாக்கிவிடுகிறது. கடனால் அந்தஸ்து, சொத்து, உத்தியோகம், இதுகள் தொலைந்துபோகின்றது. கடன்காரனுடைய நிலைமை தூண்டிலகப்பட்ட மீன். அனலில் மெழுகு. பாம்பின் வாய்த்தேரை. இதுகளுக்குச்சமமான நிலைமையில் இருந்துகொண்டு தனலக்ஷ்மியின்தயவை இழந்துதைரியலக்ஷ்மியினால் கைவிடப்பட்டு எங்கும் காரியசித்தியின்றி அபஜெயமடைகின்றான். கடன் ஹிம்சைக்கும், வாரண்டிற்கும், சொத்து ஜப்திக்கும், சிவில் ஜெயிலுக்கும், அவமானத்திற்கும், பயந்து பிராணனைப்போக்கடித்துக்கொண்டவர்கள் அநேகர். தன் வியாஜ்ஜியம் மெய்யாயிருந்தும் அதை எடுத்துக்காட்ட வாக்கு வல்லமை இல்லாமல் சிவில் ஜெயிலுக்குப்போனவர்கள் அநேகர். பொய் வியவகாரம் செய்து சொல் வன்மையினால் சிவில் ஜெயிலுக்குப்போகாமல் ஜெயமடைந்தவருமுண்டு.

சர்க்கார் பத்திரத்தின் வட்டி வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் மூன்றுக்குக்குறையாமல் நாலுக்கு மேற்படாமல் இருந்தும் முதலுக்கு மோசமில்லை, எக்காலத்திலும் அரைவயிற்றுக்கஞ்சிக்கு ஆங்கிலேய இராஜாங்கம் இருக்குமளவும் யாதும் குறைவில்லையென்றே சர்க்காரில் பணம்போடுகிறார்கள். பாங்கிவட்டி ஆறு அணா எட்டு அணா வீதமாய் இருந்தும் நம்பிக்கைக்கு உரித்தான இடமென்றும நம்பி அதில் பணம் போடுகிறார்கள். "சேவிங்பாங்"கில் காலேவீசம் வட்டிக்கும் பணம் போடுகிறார்கள். வட்டியைப்பற்றி விரிவாய்ச்சொல்லிவந்தோம். இனி வட்டிக்கு வட்டியைப்பற்றி சில முக்கியாம்சங்களை எடுத்துக்கூறுவோம்.

இந்த வட்டிக்கு வட்டி (Compound Interest) ஒரு பெரிய "தந்தித்திருடன்". மாதத்திற்கு ஒருதடவை வட்டிக்கூட்டினால் நூற்றுக்கு சுமார் 50 அதிக வட்டியாகும். மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையானால் நூற்றுக்குப்பதினேழு ஆகும். ஆறுமாதத்திற்கொருமுறையானால் நூற்றுக்கு ஒன்பது அதிக வட்டியாகும். சொற்ப கெடுவு போட்டுக்கொண்டு பத்திரமெழுதிக் கெடுவுகடந்தபின் நிபந்தனை வட்டியோடு முதலைச்சேர்த்து மொத்த து

கைக்கு மறுப்பத்திரம் செய்வித்து இவ்வாறாகவே ஒரு கடனுக்குப் பலபத்திரங்களை ஏற்படுத்தி ஒன்றை நாலாய்ப்பெருக்கி ஊர் குடியைக்கெடுப்பது "வட்டிக்குவட்டி" எனும் பாதகனுக்கு உரிய தொழில். இவனுக்கோர் அருமை சகோதரன் உண்டு. அவன் மகாமாயாவி. இவன்ரூபாய் ஒன்றுக்குமேல் மூன்று வரையில் வட்டிவாங்குவான். இவன் 10 மாதத்திற்குக்குறையாமல் 15, 20, 25, ஷ வரையில் கெடுவுபோட்டுக்கொள்ளுவான். முன்வட்டி பூராகெடுவுமாதங்கள் வரையில் எடுத்துக்கொண்டு நூற்றுக்கு அணா 2, 4, வீதம் தர்மத்திற்கென்றுசொல்லி பிடித்துக்கொண்டு பாக்கியைக்கொடுப்பான். முன் வட்டி எடுத்துக்கொண்ட சங்கதியைக்குறித்து பத்திரத்தில் காணுவதில்லை. கெடுவு எத்தனை மாதமோ அத்தனைப்பங்காக அசல்தொகையைவகுத்து மாதாந்திரம் குறித்த தேதியில் செலுத்திவரவேண்டும். எந்தக்கெடுவில் செலுத்தத்தவறினாலும், பின்கெடுவு நிபந்தனையன்னியில் பாக்கியாகும் தொகை முழுவதும் செலுத்தவேண்டியதுடன் அசல் தொகையில் ஒரு ரூபாய் பாக்கியானாலும் ஷை அசல் தொகை பூராவுக்கே வட்டிகூட்டிக் கொடுப்பதாய் கண்டிதமான சரத்துகளை எழுதி நிபந்தனை வட்டியும் போட்டுச்சரியான ஸ்டாம்பு காகிதத்தில் பத்திரம் எழுதி வாங்கி உலகமே முழுகிப்போகும்படி செய்யும் இவ்வித அநியாய பத்திரங்களை அடியோடு அழித்துவிடும்படிக்குச்சர்க்காரில் விதிவிலக்குகளை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

இவ்வித வட்டியினாலேயே அநேக பெரிய ஜெமீன்தார்கள், மிராசுதார்கள், பிரபுக்கள், இராஜாக்கள், முதலியவர்களும் துயரத்தில் மூழ்கி சதாகாலமும் சஞ்சலப்பட்டுவருகிறார்கள். கோர்ட்டுத்தீர்ப்புகளிலும் அறியாமையினாலோ அல்லேல் யாது காரணத்தாலோ வட்டிக்கு வட்டி தீர்ப்பு செய்வதுமுண்டு. "மரத்தின்மீதிருந்து கீழே விழுந்தவனை மாடுமிதித்த கதை"போல் அநியாயவட்டி, நிபந்தனைவட்டி கொடுப்பதும் போதாமல் வட்டிக்குவட்டி கொடுக்கும்படி சம்பவிப்பது கஷ்டத்திலும் கஷ்டம்.

ஆகையால் இவைகளையெல்லாம் யோசித்து நமது ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தார் இந்தியா தேசத்திற்குமாத்திரமல்ல, இங்கிலீஷ் கொடி பறக்கும் சகல நாடுகளிலும் சிநேகபந்தமுள்ள சகல இராஜ்ஜியங்களுக்கும் இதில் விவரித்திருக்கும் சகலவிதமான அக்கிரம வட்டி லேவாதேவிகளையும் கண்டித்து சகலருக்கும் பொதுவான சாதகத்தை விளைவிக்கும் விதிவிலக்கு சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்துவார்களென நம்புகிறோம்.

பத்திராதிபர்.

நல்லுரை.

மனிதருடைய எண்ணங்களெல்லாம் வீணென்றும் அநேக விதத்தில் சதிசெய்கின்றவைகளென்றும் தெரியவருகிறது. நமது செல்வத்திற்குக் குறையொன்றுமில்லையென்று நாமெண்ணுங்காலத்தில் தெரியாத ஒருபொல்லாஙிகந்தச் செல்வத்துள் மறைந்திருப்பதுவும் வழக்கந்தான்.

நமதுள்ளத்தை முழுமையுந் தெய்வசித்தத்திற்கு ஒப்புக்கொடுப்பதே பக்தியாம். அவ்வுண்மை விளங்க நாமெல்லாவிஷயத்திலும் நடப்பதே நன்மார்க்கமாம். அதற்குள்ள குணங்களும் அதற்குச்சொல்லிய பலன்களும் சமப்பிரயோஜனமுள்ளவைகளாம். அதன் வழிகள் இன்பமுள்ள வழிகளாம். அவ்வழிகளனைத்தும் சஞ்சலமற்றவைகளாம்.

கல்வியைத்தேட பாலியமே நல்லகாலமாம். அதை நன்னடக்கையுடன் நன்றாக பயிற்சிசெய்து அதன்படி நடந்தால் பிற்காலமுனக்கது மெத்த உதவியாயிருக்கும்.

கல்வியைக்கற்பது இன்பம். சன்மார்க்கத்திலிருந்துகொண்டு கல்வியைக்கற்பது அதிக இன்பம். தான் கற்றதை "எட்டுச்சுரக்கா"யாக்காமல் கற்றபடி நடப்பது அதைவிட இன்பம். இப்படி கற்றபடி நின்று அநுபவிக்கும் ஆனந்தத்தைவிட இன்பம் வேறொன்றுமில்லை.

எல்லா காரியத்திற்கும் மத்தியமொன்றுண்டு. அதையே யதன்தலைகடை யிரண்டுக்கும் உத்தமமாகவெண்ணவேண்டும். ஐஸ்வரியத்திலும் பெருமைப்பாட்டிலும் திடீரென்று உயர்வதுந் தாழ்வதுஞ் சமமாகவே பொல்லாதவைகளாம். ஐஸ்வரியமும் பெருமையும் மனிதனைச்சகலவித அக்கிரமத்திலு மூழ்த்துகின்றன. தாழ்வானதெப்போதும் ஆசையை அறுத்துவிடுகின்றது.

தற்கால்த்திய நடபடியில் விவாகமானது பொருளாசை திருப்தியடைவதற்குந் தரித்திரமதிகப்படுவதற்கு மோரேதுவாயிருப்பதையும், ஸ்திரீயினுடைய யோக்கியதை யவள் பரியத்தைப்பார்க்கிலும் பதினாயிரம் பங்கு அதிகமானதாயிருக்க, அவள் நன்னடக்கைகளையுங் குணாதிசயங்களையு மதியாதிருப்பதையும் யாலோசிக்குமளவில் குற்றமாய்த்தானிருக்கிறது. இந்தக்குற்றமுள்ளபடி மெய்யே. இதினாலேதான் அநேகவிவாகங்கள் யோக்கியத்துடன் முடியாதிருக்கப் பிரதிதினமுங்காண்கின்றோம். இதனைச்சீர்த்திருத்துவது நம்மவர்களின் கடமை.

மனதுக்கினிய நேசமானது நயவஞ்சகமுள்ளதாகி மனிதருக்குமிகவானந்தத்தையும் கொடிய துன்பத்தையும் விளைக்கின்றது. காதலுள் நேசமுயற்சியுங்கலந்திருக்கின்றமைபோல அவ்வின்பமுந்துன்பமும் ஊழில் அமைந்திருக்கின்றன.

இங்கு நாம் வாழுங்காலம் குறிகியதேயானாலும் மறுமையிலடையுமின்பம் நீடூழியானதாம். அவ்வின்பத்தை யடையவிருப்பங்கொண்டிருக்கும் நாம நமது அன்பைக்கடவுளை மிஞ்சிச்செல்லவிடுவது பொல்லாங்காம்.

பிறரது நஷ்டத்தைக்கண்டு விவேகத்துடனடப்பாயாகில் முழுதுமுனக்கு நன்மையாம். இன்றைக்கே முடிக்கக்கூடியதை நாளைவரையில் நிறுத்தவேண்டாம். நீ செய்யக்கூடிய காரியத்திற்கு உனது சிநேகிதனையும் ஊழியக்காரனையும் நம்பவேண்டாம்.

தினச்சிலவை கணக்குவைத்து வாரத்திற்கொருதரமாகிலும் உன்னுடைய வரவு நிலுவையை யொத்திட்டுப்பார். திரவியம் தேட அதிக ஆசையை வையாதிரு. ஒரு காரியத்தினிமித்தம் நாம் படும் பிரயாசைகளுக்கு ஈசாநுக்கிரகம் இல்லாவிட்டால் சீக்கிரத்திலாகிலும் மெதுவிலாகிலும் நாமோங்குவதரிதென்று எல்லாவற்றிலும் முக்கியமாக நீ நினைத்திருக்கவேண்டும்.

துன்பமானது நமக்கிருக்கும் உலகவாசையை வெறுக்கச்செய்கின்றது. ஏனெனில் தற்காலம் நாமனுபவிக்கும் சுகம் அல்லது இன்பம் தடைபடாமலென்றும் ஒரு தன்மையாக நடந்தால் நம்மைப்படைத்த கடவுளை நாமெளிதாகமறந்து நிகரற்றவாண்மையோடு நாம் வணங்கவேண்டுந்தேவனொருவனுண்டோவென்போம். நாமனுபவிக்கும் சஞ்சலமானது அதிக பெரிதான நித்தியானந்த சந்தோஷத்திற்கு நம்மை வழிப்படுத்துவதாயிருப்பதால் இதை நமது நலத்தைக்கோரி நமக்குயளித்த ஜெகதீசனை ஸ்தோத்தரிக்க நாம் பலவிதத்திலும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோமன்றோ? அப்படியிருக்க அதற்கு மாறாக நமக்குத்துன்பமளித்தகாலத்தில் கடவுளை நிந்திப்பதானது நமது பேதமையை வெளிப்படுத்துகிறதல்லவா?

பிள்ளைகள் கல்வியிலடையவேண்டிய பயிற்சிக்குக் கவலைவைப்பதுபோலவே அவர்கள் பரிசுத்த நடக்கைக்கும் கவலைவையாது அயோக்கியனான உபாத்தியாயரிடத்தில் ஒப்புவிப்பது மிகவும் கெட்டது.

நீதிசாஸ்திரமானது பெருமையுமுபயோகமு முள்ளதாயிருந்தாலும் வெகுஜனங்களதை யநியாயஞ்செய்வதற்கு மெய்யானவழியென்றும், அத்தொழிலிலொரு கனவான் பிரவேசித்தவுடனே நன்மார்க்கத்திற்கடுத்த கடமைகளையெல்லாமுதறிவிட்டு விபகாரம் நியாயமாயிருந்தாலும் அநியாயமாயிருந்தாலும் வித்தியாசமில்லாமல் அதற்கு காரியக்காரனாய் ஏற்பட விரும்புகின்றானென்றுந் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள்.

மரணம் யாவருக்குமுரியதாகையால் அந்நினைவை யென்னுளுமறவாதிருக்க நமது இருதயத்திற் பதியவைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. அயலாரிறக்கக்கண்டால் அவ்விடிக்கு வாடி நடுங்கியஞ்சுகின்றோம். அவர்களை நமது பார்வைக்கப்பாலெடுத்துப்போனவுடனே, நமது அலுவலின் றொல்லையிற்சிக்கிக்கடவுளை மறந்து அவர் கட்டளையின்படி நடவாமல் சுகபோகத்திலுழலுகின்றோம். நிலையற்ற நமதுபுத்தியிலுள்ள அம்மரண நினைவானது ஆகாயத்தையுருவும்படி யெய்த அம்பும், அலைகடலிலோடிய கப்பலும் போனவழிக்குச்சமமாயிருக்கின்றது. நமது விவேகத்தாலறியவும் எச்சரிக்கையால் நீக்கவும் கூடாமல் நமதாயுளுளனைத்தையும் முடிக்கக்காத்திருக்கும் எண்ணிறந்த இடையூறுகளை நன்குயாலோசிப்போமாகில் நாம் பாசாதகமான விஷயங்களில் மனஞ்செலுத்தாமல்இகவிஷயங்களிலேயே மனஞ்செலுத்திவாணளை வீணளாக்கிமுடிவில் மரணமடைகின்றோமெனவும் நமக்குத்தெரியவருகிறது. நமது ஆயுணாட்களனைத்தையும் முடித்துவிட்ட இவ்விடையூறுகளால் நாமமைந்தபயன் ஏதாகிலுமுண்டோ? இம்மானிட ஜென்மத்தை முற்பிறவிகளில் பல்லாண்டுகளாய் நாமியற்றிய நற்கிரியைகளின் பலனாகப் பெற்றோம். இனி இந்த ஜென்மம் கிடைப்பதரிது, இந்நரஜென்மமெடுத்ததின்பயனாக நித்தியானந்த வாழ்வை நாமடைய வேண்டியதாயிருக்க அதையடையவொட்டாமற்றடுக்கும் இக இன்பங்களை நமது மித்திரர்களாக நாம்

நினைத்து பரமசாயுஜ்ஜிய பதவியையடையவேண்டியதற்குறிய மார்க்கங்களை யனுஷ்டிக்க முயற்சிக்காமல் மதிமோசம்போவதெவ்வளவு வியசனகரம்? இதை இனியேனுமுணர்ந்து நித்தியானந்தவாழ்வினை யடைவதற்குறியமார்க்கங்களை யனுஷ்டிக்க உடனே முயற்சிக்கவேண்டியது நமது முக்கிய கடமைகளிலும் மிக முக்கிய கடமையாம்.

நமது ஜீவகாலத்தின் பிரயாணகதியில் நமக்கு விவேகமுண்டான காலமுதல் நாம் கற்க முயன்று வித்தையை அப்பியாசத்திற்குக்கொண்டுவந்தும் விவேகமென்ற விசேஷப்பொருளை அடையப்பெற்றிலோம். கற்றும் கல்லாதவராக இருப்பது என்னபுதுமை! தத்வஞானம், விஷயஞானம், இதுகளை பரிசோதனை செய்து பட்டுத்தெளியவேண்டிய மார்க்கங்களைக் கண்டுபிடியாமல் சொன்னதைச்சொல்லும் கிளியைப்போலும் அன்றுடம் பாடங்களைக்குருட்டுப்பாடம் அல்லது பனப்பாடம் செய்து ஒப்புவிக்கும் பள்ளிப்பிள்ளைகளுடைய நிலைமையில் நாமிருந்துவருவதென்ன ஆச்சரியம்! நீடித்தகாலமாய் இவ்வுலகில் வாழ்ந்திருந்தும் நமது வாணாளெல்லாம் நமது நல்வழிக்குத்துணையாயிருக்கும் யாதொரு வஸ்துவை கண்டுபிடிக்கவும் அதனையடையவும் முயற்சித்தோமில்லை. நித்தியானந்த வாழ்வை யடைந்துய்வதற்குரிய யாதொரு அப்பியாசம் அல்லது மனப்பழக்கமுஞ்செய்தோமில்லை. அந்தோ! இஃதென்ன விந்தை! ஞானியிலுஞ்சேராது மூடனிலுஞ்சேராது நாமிருக்கும் நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமானது. சத்தியவிரதனாயிருந்து தத்வஞான மின்னதெனக்கண்டறிந் தனுபவிக்க வேண்டாமா! நிஷ்கபடமாய்சதி நினைவு இரண்டகம் முதலியதுகளின்றி பொய்யும் மெய்யும் தன் அநுபவத்தைக்கொண்டு பகுத்தறிய மனமுள்ளவன் அதுகளைத்தெளிவாயறிந்துணர்ந்து அதை இன்னவிதமென வாராய்ந்து நிதானித்து இளமைமுதல் மரணத்திற்கு மனிதனை ஆளாக்கும் பாவவழியை விட்டு, தனம், தாரம், தனயன், யென்ற யீஷணைத்திரவியங்களையும், மண், பெண், பொன், யென்ற மூவாசைகளையும், தற்புகழ்ச்சி, அகங்காரம், சுயநலம், மமதை, சுயயிச்சை இதுகளினாலேயுமுண்டாகும் சகலவித மனக்களங்கையும் அறுத்து எல்லாவற்றையும் மறக்கவேண்டும். நாம் அப்படிச்செய்ய முயன்று மறைந்திருக்குமவ்வுண்மையை அறிவதற்குள், கண்பொத்தி விளையாடும் நிலைமையிலிருக்கும்போதே ஆயுசுகாலம் க்ஷீணதிசைக்கு வந்து மரணம் சமீபித்து விடுவதினால் ஒளிவுள்ள மணியாகிய ஜீவன் ஒழிந்துபோகின்றது. ஆனதால் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, எனுமசதுர்வித புருஷார்த்தங்கட்கும் விளைநிலமென்னப்பட்ட இளமையிலிருந்தே முக்தியடைய வேண்டியதற்குரிய கருமங்களை அநுஷ்டித்து வரவேண்டுமென்று இதனால் தெரியவருகின்றது.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்னும் புருஷார்த்தங்களினுக்கும் விளைநிலமென்னப்பட்ட இளமையிலிருந்து நல்வழியைக்கைக்கொண்டு நடக்க முயற்சிக்காமல், நல்வழி வார்த்திகத்திற்கே யுரியதென்றெண்ணி சிலரதுவரையிலப்படி நடவாதிருக்கத் தீர்மானிக்கிறார்கள். இது எத்தன்மையதோவெனில் மனுஷத்தன்மைக்கு மிகவும் அடாததாயிருப்பதை அத்தன்மைக்கு மிகவுஞ் சிறப்பானதுபோல வெண்ணுவதாம். நெடுநாளறிந்திருப்பதே யுள்ளபடி பரிக்ஷையாகும். ஞானமானது வார்த்திகத்தாலுண்டாகும் பெரிய நன்மையென்றபோதிலும் இதற்கும் பரிக்ஷைக்கும் மிக வித்தியாசமுண்டு. நல்வழியென்பது புத்திக்கொரு பழக்கமானதாலதனை பிரயாசையாலும் கவனத்தாலும் சம்பாதித்துத் தீயவழிக்கு விரோதமாயதனை

மனதில் நுழைவிக்கவேணும். அது மனதில் நெடுநாட்குடிகொண்ட பிறகு வெகு பிரயாசத்தோடு நிலையாகவதனைக் காப்பாற்றவேண்டியது. இது சிறிது நாட்களுக்குள்ளே நடப்பதல்ல. பெரியசத்துருவாகிய துற்குணத்தைக்குடிவாங்கச்செய்யக்கிரமத்துடன் மெதுவிலே நடக்கவேண்டும். அதற்குப் பாலியத்தினுடைய பலமும் வார்த்தீகத்திற்கு மிஞ்சியகாலமும் வேண்டும். கூடியமட்டில் நம்மைத்தெய்வத்தன்மைக் கொக்கச்செய்து நமது பஞ்சத்தன்மைக்கியன்றமாத்திர மவரைப்போலப் பரிசுத்தத் தன்மையி லுயர்த்துவதே நன்மார்க்கத்திற்குரிய முக்கிய பயனும். ஆகையால் வார்த்தீகம்வரையிலிதனை யாலசியப்படுத்துவது தெய்வத்தன்மைக் கொவ்வாததாய்ச்செய்கின்றது. நமது காலமெல்லாம் வேணுமென்றே பாவத்தைச் செய்தபின்பு வார்த்தீகம் நமது பழுதைத்திருத்தி தெய்வத்திற்கொப்பாக்கி பரிசுத்தத்தன்மையை நமக்கொரு நிமிஷத்திலுண்டாக்குமென்று நம்புவது மிகவும் நகைப்பாயிருக்கின்றது. பரிசுத்த தன்மையுஞ் சுருசுருப்புமிருக்கவேண்டிய பாலியகாலமானது துற்விஷயத்தில் சென்றிருக்க பலமற்ற வார்த்தீகமானது அத்துற்விஷயங்களினின்றும் நம்மை நீக்கி முக்தியடைவதற்குரியவனுக்குமென்று நினைப்பதெவ்வளவு பேதமை! ஆதலால் நமதனித்தியகாலம் சஞ்சலமில்லாமல் முடியும்பொருட்டும் வெறுப்பான இந்த ஜெனனத்தின் போராட்டமெல்லாம் ஒழிந்தபின்பு ஆத்துமா துன்பப்படாத நிலையான முக்தியையடையும்பொருட்டும் நமது பாலியகாலத்திலிருந்தே நல்வழியில் சுகுணனாய் நடப்பதே மிகுந்த ஞானத்துறையாம்.

தற்காலத்திய சிறுவர்களிற் பெரும்பான்மையோர் மணம்புரிந்துகொள்ளாது உபபத்தினிகளை வைத்துக்கொள்ளுவதில் அதிசூரர்களாயிருக்கின்றனர். இதனால் விளையுங்கெடுதிகளும் நிகழும் கொலைகளும் நடக்குங் கலகங்களும் அனந்தானந்தம். இவர்கள் தான் இப்படியிருக்கின்றார்களென்றாலோ கற்றுணர்ந்த கனவான்களிலும் பலர் இத்துற்செய்கைகளைக் கைக்கொண்டொழுகிவருகின்றனரே! சில பிரபுக்கள் வேசிநேசர்களாய் இருப்பது தங்கட்குக் கௌரதையென்றும் சிறுவர்கள் அஃதே தமக்கு ஒரு பெரிய பெருமையென்று மெண்ணுவது அவர்கள் அறியாமையை விளக்குகின்றவனன்றோ? அந்தோ! இஃதென்ன பேதமை! கல்லாத சிறுவர்களென்று இளைஞரில் சிலரைத்தள்ளிவிட்டாலும் செவ்வனே கற்றுணர்ந்தவர்களும் தாங்கள் பயின்றதை ஏட்டுச்சுரைக்காயாக்கி சொல்லுவதொன்று நடப்பதொன்றாய் "படிப்பது திருவாய்மொழி இடிப்பது பெருமாள் கோயில்" எனு முதுமொழியை நிதர்ஸனப்படுத்தி நடந்துவருவதற்குரிய உற்பவகாரணமியாதோ? இவ்விருவகையோரும் இங்ஙனம் தீயவழிகளில் பிரவேசித்துக் கெட்டழிவதற்குத் தான்றோன்றிகளானதே காரணம். இறுதியில் உற்றுநோக்கில் இவ்விரு பாலரும் இத்தகைய துற்கருமங்களைக் கைக்கொண்டதற்கு அவர்களின் பெற்றோரே காரணர்களாயுள்ளார். இவர்கள் ஏன் தங்கள் மக்களை இளமையிலிருந்தே நல்வழியிற் பயிற்றுவிக்கலாகாது? தங்களுக்குரிய கருமத்தை இயற்றதொழிந்தோர் கர்மப்பிரஸ்டாகளன்றே? "மக்களுக்குச்சத்துரு மாதாபிதா" எனும் பழமொழி பின்னும் பிரகாசமடைவதைத்தவிர மற்றபடி இவர்களால் என்ன நன்மை உண்டாகப்போகிறது? இனிமேலாகினும் பெற்றோர்கள் தம்மக்களை பாவபுண்ணியங்களுக்கு அஞ்சி நடக்கும்படி இளமையிலிருந்தே நல்லொழுக்கத்துடன் சுசீலனாயிருக்கப்பயிற்றுவிக்க முயற்சிசெய்ய முன் வருவார்களாக. சிறுவர்காள்! இத்தொழில் உங்கட்கேற்றதன்று. மறம்புரியவஞ்சாதவன் மாகொலைகளைச்செய்யவும் ப

ய்ப்படமாட்டான். நாம்செய்த தீவினைகளின் சேஷத்தால் இப்பிறவிநமக்கு வாய்த்ததெனினும் அத்துடன்செய்திருந்த புண்ணியவிசேஷத்தால் இம்மானிட ஜென்மம் எடுக்கலானோம். இப்பிறவியை நாமெடுத்தது இவ்வநித்திய உலகத்தில் இன்பமனுபவிக்கவல்ல. அதிலும் பரஸ்திரீகமனர்களாய்த் திரிந்து உபபத்தினிகளை வைத்துக்கொண்டு காலங்கழித்துப்பாவத்தைத்தேடிக்கொள்ளுவதற்கன்று. இகபரசுக சாதகமாகிய கருமங்களை இயற்றி முக்தியடைவதற்கே இப்பிறவியை நாமெடுத்தது. ஆகலான் இனியேனும் இதையுணர்ந்து இத்தீத்தொழிலினின்றகன்று முக்தியடைவதற்குரிய விஷயங்களைக்கவனித்து நல்லொழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு நல்வழியில் நின்று நன்மைபெறுவீர்களாக. கற்றுணர்ந்த பரஸ்திரீகமனர்காள்! உங்கட்கு யாமென்ன சொல்லுவது? அப்படி சொன்னாலும் கற்ற கல்வியையெல்லாம் பாழாக்கிவிட்ட உங்கட்கு நாம் சொல்லப்போகும் சொல்லும் அதோகதி தானாகும். ஆயினும் சொல்லுவதொன்று. இனியேனும் நீங்கள் கற்றகல்வியை எட்டுச்சுரக்காயாக்காமல் அனுபவத்திற்குக்கொண்டுவந்து தீக்கருமங்களில் பிரவர்த்திப்பதையொழித்து நல்வழியில் நின்று; பிரஜோபகாரிகளாய் கீர்த்திபெற்று இவ்வுலகிலிலங்கி மேலுலகிலும் முக்தியடைவதற்குரிய கருமங்களைப்புரிந்து. தர்மமார்க்கதுரிவிகளாய் சன்மார்க்கர்களாய் ஆஸ்தி பக்தர்களாய் இலங்குவீர்களாக.

கற்புள மாதர்க் கணிகலம் பத்து.

அன்புடைய புருடனுனக் கூனுடையு மாபரண
மளித்து மப்பா
லின்ப துன்பத்திலு முனுட னுயிர்த் தோழனு யிருந்து
பிரக்ஷிக் கின்ற
னென்புருக வுனைப் பயந்த தந்தை தாயுறவினர்க்கு
மிவனே சிலாக்யன்
தென்புடனே காக்குங் கடவுளு மிவனே செம்மையுடன்
றெளிவாய் பெண்ணே. (1)

எத்தனை தான் மேற்குலத்துப் பெண்ணுய் நீ யிருந்தாலு
மென்ன வுன்னைச்
சத்தியத்தோடே மணந்த கணவனுக்குத் தாழ்ந்தவளாற்
சற்குலத்தி
லுத்தமனென்றே மனதி லுறுதியைக் கொண் டவனிடத்தி
லுண்மையானப்
பத்தி செலுத் தவன் கருத்தே வுன்னதெனப் பாவித்து
பாவிப்பாயே. (2)

கஷ்ட சுக லாப நஷ்டங் கணவனுக்கு முனக்கு மல்லாற்
கதிவேறில்லை
இஷ்ட முட னவ னுரையை வேத மெனவே வெண்ணு
லினிதா மப்பா
லஷ்ட வைசூரியமு மவனுகு மனு தினமு
மன்பாகப்ர
திஷ்டையுஞ் செய் தவ னடியிற் றெண்டு புரிந் தின்ப முட
னிருப்பாய் பெண்ணே. (3)

உத்தம சுமங்கலிக ளெத்தனை யாபரணங்களை
யுரிந்திட்டாலு
மத்தமதாற் கட்டிய தன் நாயகனின் றாலிதனை
யகற்றுவாரோ
அத்தகைய சாக்ஷிஷ்யப் போல் துன்ப மனத் தர்ப மதை
யடைந் திட்டாலு
மித்தரையிற் புருடனை நீ யிமைப் பொழுதும் பிரியாம
லிருப்பாய் பெண்ணே (4)

அச்சம் மடம் நாணம் பயிர்ப் பென்னு நான்கு நகை
யரிவையர்க்கு
விச்சித்ரமே யலாற் போலி யாபரணங்களை
வேண்டாதே நீ
நச்செனும் பொட்டிட்டு மைதீட்டி கண்டார் கவர
நகைத் திராதே
மெச்ச நடப்பதுவும் புருஷனுக் கல்லாற் பிறர்க் கல்ல
வேற்கண் மானே. (5)

புருஷனைப் பற்றி யுனது மாமி மாமன் நாத்தி
பொல்லாப்பெல்லா
மொருசினத்தி லவக்காதே வுறவினரையும் வேண்டி
யுண்மையான
வசிச்சனைகள் புரிந் தவரின் காலிற் பட்ட தனைத்து னின்
கண் பட்டாற் போல்
பிரிய முட னுபசரித்திப் பெண் போலுண்டோ வெனப் பேர்
பெறுவாய் பெண்ணே. (6

குடித்தனத்திற் கவலை வைத்துப் பல்பொருளைச் சிந்தாமற்
காரியே நீ
பிடித்த முடனுயிர் போலப் பேணிச் செய்திடி லதுவே
பெருமை யாகும்
அடுத்த சில வெந்தெந்த காலத்தில் நேரிடினு
மதுபோற் செய்து
நடத்து சுருசுருப்புடனே நல்ல மகளென்று சொலும்
ஞாலந் தானே. (7)

வேறு விருத்தங்கள்.

கடவுள் சங்கற்பத்தினாலு முன்னாய் தந்தை
கருணை கோறிக்கையாலுங்
கனமான பெரியோர்க ளுறவின் முறையாளர்கள்
காட்டிய நல்வழியி னாலும்
மடமா துனக்கென்று மாப்பிள்ளை வாய்ப்பது
மனத் தழுக் கன்றி யன்னேன்
மலர் முகம் ரூப மில்லா திருந்தாலுமன்
மத னெனக் கொள்ளல் வேண்டும்
விடமான ரோகஸ்தனா யிருந்தாலும்
வெருப்பின்றி சந்தோஷமாய்
வேந்த னென்றும் வஜ்ர தேக னென்றும் மனதில்
மேலாக வெண்ணல் வேண்டும்
திடமான கல்வியிற் றேரா திருப்பினுந்
தேர்ந்த கவி யென்றல்வேண்டும்
திரவிய சம்பத் தில்லை யாயினுங் குபேர னெனத்
தேர்ந்து பணிசெய்ய வேண்டும். (8)

வீட்டு வேலை யின்றி சும்மா விருக்கின்ற
வேளைகளி லயலாரிடம்
வீணான வாய் பேசி வம்பிழுக்காமல் நல்
வித்தைகள் படிக்கவேண்டும்
வெட்டிற் குறித்த பெரியோர்க ளனுபவ நூலை
யின்பமாய்க் கற்கவேண்டும்
இனிதாக வுன்னிற் படித் தறிந்த பெண்க ளிட
மிணங்கி நீ யிருக்க வேண்டும்
பாட்டியா மவ்வை முன் சொன்னபடி பல நீதி
பர வின்பங் கருதவேண்டும்
பலகணி முதற் சுதவடைத்துத் தூங்காமலே
பகலை நீ கழிக்கவேண்டும்

தீட்டி மஞ்சட் குங்குமம் புட்ப மணிந்து நற்
செங்கை வளை யணிதல் வேண்டும்
தேவனுக் கொப்புள கினார்வலனை பூசித்துச்
சிரோங்கி வாழவேண்டும் (9)

தருமத்தை யொரு நாளுங் கை விடாதே பொய்யைக்
கனவிலும் கருதிடாதே
தரித்ரம் வந்தாலுமே களவு செய்யாமல் நீ
சன்மார்க்க மாகவேண்டும்
பர சொத்து சிறு துரும் பென் றெடுத்தாலு முன்
பருத்த தூலங் கொள்ளை போம்
பாலே நீ யுள்ளதைக் கொண்டக மகிழ்ந்துமே
பரிமளித் திடவும் வேண்டும்
கருமத்தைச் செய் தனைக் கதி பெறச் செயும் மக்கள்
கல்வி தேதேறத் திருத்து
கவலையுடன் வாய்ச் சொல் மாத்திரமல நடக்கையில்
காட்டிப் பயிற்ற வேண்டும்
பிரமத்தை யனுதினம் பூசிக்க வாலயம்
பெண்களுடன் செல்ல வேண்டும்
பெறுங் கதி தருந் தாதை யவ ராதலாற் சற்றும்
பேணு திருந்திடாதே. (10)

இடிக்கேதிர் கையா விடு நோடி யோப்பத்
துடிக்கு மேன் சோற் போறுப்பர் மேல்.

க. வீ. சந்தான கிருஷ்ண நாயுடு.

கடவுள் மாட்சி

அகர முதல வெழுத் தெல்லாமாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

காலையில் ஆதித்தன் குணதிசையில் தோன்றவும், மாலையில் குடதிசையில் மறையவும், மண் இறுகவும், நீர் பரவவும், தீ சுடவும், காற்றுவீசவும், ஆகாயம் இவை வியாபிக்க இடந்தரவும், ஊர்வன ஊரவும், நடப்பன நடக்கவும், பறப்பன பறக்கவும், மீன் குஞ்சு நீந்தவும், மான் கன்று பாயவும், மானிடர் பகுத்தறியவும், செய்யவல்லவரியார் ?...... கடவுள்.

அடைமழை பொழிந்து உலகம் வெள்ளப்பாழாக்காமலும், மாரியற்று வெப்பம் மிகுந்து நாடு நகரமெல்லாம் வெந்து நீறாக்காமலும், சண்டமாருதம் வீசி தரு அனைத்தையும வேரோடுகளைந்து உபரகிரியையும் அடிவ

ரையோடு பெயர்க்காமலும், ஆழ்கடல் வற்றாமலும், அது பொங்கி எழுந்து இப்புவியை மூடாமலும், பேருருவாய்ந்த யானை சிற்றுருவமைந்த சிங்கக்குட்டிக்கு அஞ்சி அடங்கவும், “தெண்ணீர் கயத்துட் சிறுமீன் சினையினும் நுண்ணிய'வித்தினின்றும்” “அண்ணல் யானை அணிதேர் புரவி யாட்பெரும்படையொடு மன்னர்க்கிருக்க நிழ”ல்தரும்விருக்ஷந் தோன்றவும் செய்பவரியார்?...... கடவுள்.

கல்லுக்குள்ளிருக்கும் தேரைக்கும், முட்டைக்குள்ளிருக்கும் குஞ்சுக்கும், அமுதளித்து தாய் அருந்தக் கருப்பையிலிருக்கும் சிசு பசி தாபம் தணியவும், மழை பெய்யும் பருவத்தில் மழை பெய்யவும், வெயில் காயும் பருவத்தில் வெயில் காயவும், காற்று வீசும் பருவத்தில் காற்று வீசவும், செய்பவரியார்?...... கடவுள்.

மேருவை அணுவாக்கவும், அணுவை மேருவாக்கவும், நரியைப்பரியாக்கவும், பரியை நரியாக்கவும், பெருங்கடலைச் சிறு கடுகுக்குள்ளடக்கவும், கொடும்புலியை வீட்டுப் பசுவெனச் சாதுவாக்கவும், வானத்தை வில்லாக வளைக்கவும், ஆற்றுமணலைக் கயராகத்திரிக்கவும், விண்மீனை எண்ணிக்கணக்கிடவும், கடலுரு கருமணலை எடுக்கவும், இப்புவிசூழ் வேலையின் நீறை முகக்கினு முகக்கவல்லவரியார்?...... கடவுள்.

கடவுளுக்கு சிறுகோப மொருவேளை வரவரின், அண்ட அடுக்குகளெல்லாங்குலைந்து ஒன்றோடொன்று தாக்கி, சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலத்தின்மீதும், சந்திரமண்டலம் பூமண்டலத்தின்மேலும் விழுந்து சின்னபின்னமாய்ச்சிதறுண்டு, அதோகதியாய்ப் போகுமென்பதுஞ் சந்தேகமா? அவர் மகிமை மனம் வாக்கு காயங்களுக்குமெட்டாது. பலகோடி அண்டங்களும் பரமபதியினது பாதத்துகள், சூரியன் அக்கினி முதலிய சுடர்கள் கடவுளின் திவ்யப்பிரகாசத்திருமேனியிலிருந்து சிதறிய சிறுபொறிகள், சமுத்திரங்களும், மேகங்களும், அவருடைய கிருபா சமுத்திரத்திலிருந்து தெறித்த சிறு துளிகள். பிரசண்டமாருதம் அவருடைய சிறுவிரலின் அசைவு. உன்னதப்பருவதங்கள், அவர் விளையாடும் பந்துகள். பஞ்சபூதாதிகளோ, அவருடைய மக்களாகிய நமக்காக நியமிக்கப்பட்ட ஊழியக்காரர்கள். கற்பகோடிகாலங்கள் அவருக்கொருகணப்பொழுது. தமக்குத்திரேகமில்லாமலிருந்தும் சகல சீவர்களுக்கும் தேகங்களைக் கொடுப்பவருமவரே. தாம் உண்ணாமல் மற்ற உயிர்களுக்கு உணவளிப்பவருமவரே. தாம் நித்திரை செய்யாமல் மன்னுயிர்களைத் தூங்கவைத்துக் காவலிருப்பவரு மவரே. தாம் நடவாமல் திரியாமல் எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல் எங்கும் நிறைந்திருப்பவருமவரே. தாம் கைவேலைசெய்யாமல், நினைத்த மாத்திரத்தில் அண்டகோடிகளையும் உண்டாக்கி இரக்ஷிப்பவருமவரே. அந்த அண்டகோடிகளைச் சாட்டையில்லாப் பப்பரம்போல் ஆட்டுகின்றவரு மவரே. கண்ணுயிருந்து பொருளைக் காட்டுகின்றவரு மவரே. இந்திரியாநந்தங்களையெல்லாம் நமக்கு ஊட்டுகின்றவருமவரே. கிருபா நோக்கத்தால் நம்மைப் பார்ப்பவருமவரே. துஷ்ட சத்துருக்கள்மேல் க்ஷாத்திரம் செய்கிற க்ஷத்திரியருமவரோ. மோக்ஷ வியாபாரம் செய்கிற வைசியருமவரே. அண்டங்களை ஆட்டுகின்ற சூத்திரருமவரே. ஜீவ கோடிகளுக்கு வேளாண்மை செய்கிற வேளாளருமவரே. அண்டவீடுகளைக் கட்டிய தெய்வத் தச்சனுரு மவரே. தேககட்டடங்களைச்செய்கிற குலாலனுருமவரே. சிறிய விஷயத்தைக்கே

ண்டு பெரியவற்றையும், ஒரு தானியத்தைக்கொண்டு கோடி தானியங்களை
யும் செய்கிற ஜாலவித்தைக்காரருமவரே. மனுஷர்களுக்கும் விலங்குகளு
க்கும், பக்ஷிகளுக்கும், புஷ்பங்களுக்கும், பலவர்ணங்களையும், அலங்காரங்
களையும், அமைத்தெழுதிய சித்திரக்காரருமவரே. ஆத்தும அரசன் குடி
யிருக்க இருகால் நாட்டி, இரத்த நீர் சேர்த்து, மாமிஷச்சுவரெழுப்பி, என்
புக்கழிகளைப்பரப்பி, நரம்புக்கயிற்றாற் கட்டி, தோலாகிய கூரை வேய்ந்து,
ஒன்பது வாயில் அமைத்து, சரீர வீட்டைக்கட்டிய கொத்தனுருமவரே.
அவ்வீடு, பிராணவாயுவால் சஞ்சரிக்கச்செய்த மந்திரவாதியுமவரே. நம
க்குத்தெரியாமல், நமது சித்தத்தில் வசிக்கிற சித்தருமவரே. தேகவீடு தா
னே வளரவும், நிமிரவும், குனியவும், நடக்கவும், படுக்கவும், இருக்கவும், தூ
ங்கவும், பல வேலைகளைச்செய்யவும், உண்ணவும், உண்ணுகிற பதார்த்தங்
கள் ஜீரணித்து உடலெங்கும் பரவவும், மனமானது சஞ்சரிக்கவும், ஆலோ
சிக்கவும் சுகிக்கவும், துக்கிக்கவும், பஞ்சேந்திரியங்கள் பல இன்பங்களை அ
னுபவிக்கவும், நமது சுவாதீனமில்லாமல் சுவாசந்தானே ஓயாமல் ஓடிக்கொ
ண்டிருக்கவும், செய்யும் பரமதயாநிதியுமவரே. கடவுளின் மகோந்நதப் பி
ரபாவ வல்லமையை யார்தான் எடுத்துரைக்கவல்லார்? அவர் சர்வஞ்ஞர்,
சர்வசக்தர், சர்வேசுரர், சர்வகாரணர், சர்வாந்தரியாமி, தீனகிருபாகரர்,
சீல மனோகரர், ஞானதிவ்வாகரர்; பரமபவித்திரர், பக்தர்கள் மித்திரர், நற்
குணசாகரர்; சகல விசித்திரர், இன்ப சமுத்திரர், புவனவைத்தியர்; மோ
க்ஷதாதா, மூலவேதா, சாட்சாத்மாதா, ஆதிமத்தியாந்தரகிதர், சோதிநித்தி
யாந்த சகிதர், வேத சித்தாந்த விகிதர்; கபடநாடக சூத்திரர், தபனகோடி
காத்திரர், உபயஞான நேத்திரர்; பாவநாசர், ஜீவரேசர், தேவராசர்;

இப்பேர்ப்பட்ட தயாதாக்ஷண்ணிய கல்யாண குணங்களையுடைய பர
மனையே பலமுறையும், பன்மலர் கொண்டேத்திப் பண்பாடித் துதிப்போ
மாக. அவரையே சதாகாலமுந் தியானிப்போமாக. அவரையே நமக்கருள்
தந்து கடாட்சிக்கவேண்டுவோமாக. ஓம், சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

"தஞ்சைபுரிநேசன்"

கமலாக்ஷி:—இப்புத்தகத்தை V.P.P. சார்ஜ் உட்பட ரூ. 1—8—0
கொடுத்து திருச்சியைச்சேர்ந்த உரையூரில் பஞ்சவர்ணஸ்வாமி கோயில் தெ
ருவிலிருக்கும மகா-ா-ா-ஸ்ரீ வைத்தியர் கைலாசப்பிள்ளை யவர்களிடம் பெ
ற்றுக்கொள்ளலாம.

இந்துராயல்டிராமாடிக்கம்பெனி:—இக்கம்பெனியாரால் திருச்சியி
ல் சென்ற மாதத்தில் நிகழ்ந்தேறிய 12 சரித்திரங்களும் மிக்க விமரிசையா
ய் மனதைக்கவரத்தக்க வண்ணம் நடத்தியதற்குச் சாலவும் சந்தோஷிக்கின்
றோம். அவற்றில் சாரங்கதர சரித்திரம், சதாரம, பெரோஜிஷா & நூற்
ஜகான் ஆகிய இம்மூன்றும் மிகச்சிறந்தவையென்பதும் இக்கம்பெனியிலிரு
ப்பவர்களுள் G. S. முனிசாமி நாயுடு, P. S. இரெங்கசாமி அய்யங்கார்,
K. V. S. K. N; அங்குசாமி நாயடு, கணபதி ஐயர், இந்த ஐவரும் ஆக்
ட்டு செய்வதில் மிக்க திறமை வாய்ந்தவர்களென்பதும் நமதபிப்பிராயம்.

மதுரை மாணவர் செந்தமிழ் சங்கம்:—இந்த சங்கத்தின் மூன்றா
வது வருடாந்த அறிக்கையின் பிரதி ஒன்று நமது பார்வைக்கு வரப்பெற்
றோம். இச்சங்கத்தை இவ்வளவு சிறப்புடன் நடாத்தி வருவதினிமித்தம் நா
மடையுமானந்தத்தை ஷை சங்கத்து மெம்பர்கட்கறிவிக்க நாம் மிகவும் சந்
தோஷப்படுகிறோம். இச்சங்கம் மென்மேலும் விர்த்திபடையுமாக.